

Anyanyelv kontra államnyelv? Nyelvi kérdések az Európai oktatási rendszerekben című konferencia zárónyilatkozata

2017. március 7., Brüsszel, Európai Parlament

2017. március 7-én Brüsszelben, elismert szakértők, politikusok és európai parlamenti képviselők részvételével tárgyalták meg a nyelvhasználat különböző aspektusait az európai oktatási rendszerekben, és az alábbi következtetésekre jutottak:

1. A kisebbségi és többségi kultúrák, illetve nyelvek egyaránt hozzájárulnak Európa sokszínűségéhez, ezért ezek fontosságát el kell ismerni. A kisebbségek védelme hozzájárul Európa etnikai, kulturális és nyelvi sokszínűségéhez.
2. Nemzetközi egyezmények, konvenciók és az Európai Unió alapszerződésai, beleértve az EU Alapjogi Chartáját, erős jogi háttérrel biztosítanak a nemzeti kisebbségek védelmére, ezért ragaszkodni kell betartásukhoz.
3. Demokratikus társadalmakban az anyanyelv oktatása, illetve az anyanyelven történő tanulás minden ember alapjoga, beleértve az őshonos nemzeti kisebbségeket is. Ezen jogot az államnak biztosítani kell. Annál is inkább, hogy az anyanyelv a legjobb eszköz az oktatásban, hisz a diákok saját nyelvükön tudják legeredményesebben teljesíteni az iskolai követelményeket.
4. A tagállami és nemzetközi jog által az őshonos és nyelvi kisebbség számára biztosított jogokat fenn kell tartani, támogatni kell, és semmilyen állami intézkedésnek nem szabad fenyegetnie az elért kisebbségvédelemi standardokat, beleértve az anyanyelven való tanulás jogát a szórványban élők esetében is.
5. Az európai nemzeti kisebbségek számára szükséges az egyes államok hivatalos nyelvének az elsajátítása, ami elengedhetetlen a társadalmi- és

közéletben való sikeres részvételhez, azonban annak oktatását a kisebbségek igényeinek figyelembe vételével kell megszervezni, külön módszertan és tananyag szerint, mely eltér az állam nyelvét anyanyelvi szinten beszélők számára kidolgozott módszertantól és tananyagtól.